

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

نویسنده: ویکتور میخین
برگردان: م. قربانی
۰۹ اپریل ۲۰۲۴

ریاکاری، ستندرد دوگانه و دروغ - روال کاسبی معمول رسانه‌های غرب

این‌که رسانه‌های «دمکراتیک» غربی به طور گسترده و بدون شرم از لفاظی‌های ریاکارانه استفاده می‌کنند و هنگام گزارش رویدادهای مختلف کشورهایی که امریکا و ناتو دشمن تلقی می‌کنند، معیارهای دوگانه را به کار می‌گیرند، بر کسی پوشیده نیست. نمونه بارز آن‌را می‌توان در پوشش خبری ایران‌هراسی آنها از سیاست‌های داخلی و خارجی ایران مشاهده کرد.

در حالی‌که این پلاتفرم‌های رسانه‌ای غربی مشتاق انتقاد از آرمان‌های سیاست خارجی ایران هستند، براحتی از اقدامات مشابه، یا حتی نگران‌کننده‌تر دیگر قدرت‌های جهانی، به ویژه ایالات متحده، چشم‌پوشی می‌کنند. علی‌رغم دخالت‌های گسترده ایالات متحده در تجارت اسلحه و حضور نظامی آن در سراسر جهان، به نظر می‌رسد رسانه‌های غربی چشم خود را بر چنین جنبه‌هایی از رفتار خود می‌بندند. در عوض، آن‌ها به طور نامتناسبی بر محکومیت اقدام ایران متمرکز شده‌اند و ادعا می‌کنند که منافع ملت‌های سراسر جهان را تهدید می‌کند. این تناقض آشکار در گزارش‌ها اعتبار رسانه‌های غربی و ادعای آن‌ها مبنی بر پوشش جامع و بی‌طرفانه امور بین‌الملل را تضعیف می‌کند. تردیدی نیست که رسانه‌ها باید رویکردی متعادل و عینی در گزارش مسایل بین‌المللی اتخاذ کنند و از تبلیغ معیارهای دوگانه و روایت‌های مغرضانه به نفع غرب خودداری ورزند.

رسانه‌های غربی در گزارش همکاری ایران و سودان دروغ می‌گویند

در سوم ماه مارچ امسال، وال استریت ژورنال گزارشی با عنوان «ایران تلاش کرد سودان را برای ایجاد یک پایگاه بحری در سواحل بحیره سرخ متقاعد کند»، منتشر کرد. این مقاله، کاملاً بدون هیچ مبنای واقعی ادعا می‌کند که تهران با پیشنهاد ساخت پایگاه بحری به دولت خارطوم، به نوعی، در تلاش برای حضور نظامی در منطقه بحیره سرخ بوده است. ولی، ادعاهای وال استریت ژورنال، یا دروغ‌های وقیحانه‌اش، در مورد به اصطلاح تلاش ایران برای ایجاد پایگاه بحری دائمی در شمال شرق افریقا از سوی علی‌الصادق علی، وزیر امور خارجه سودان، قاطعانه رد شد. وی در سخنرانی خود در مجمع دیپلماتیک آنتالیا ۲۰۲۴ در ترکیه، به صراحت مقاله وال استریت ژورنال را «نادرست و ساختگی» خواند و محکوم کرد. وی تأکید کرد که در سفر اخیرش به ایران هیچ بحثی در خصوص ایجاد پایگاه نظامی مطرح نشده است. وی تصریح کرد: «من بتازگی از ایران بازدید کردم، اما هیچ‌کس چنین موضوعی را در آنجا با من مطرح نکرد.»

با توجه به بهبود کنونی روابط ایران و سودان، موشکافی صحت چنین اظهاراتی از جانب برخی رسانه‌های غربی، و نیز برخورد انتقادی با آن‌ها ضروری است. چنین اتهامی نه تنها می‌تواند روابط دیپلماتیک را تیره کند، بلکه تشنج‌ها را در منطقه بسیار آشفته‌ای که اسرائیل با حمایت امریکا در حال حاضر در حال کشتار فلسطینیان در غزه است، تشدید می‌کند. رعایت احتیاط و بصیرت در انتشار اطلاعات به ویژه در زمانی که به مسایل حساس ژئوپلیتیکی مربوط می‌شود، ضروری است.

معیارهای دوگانه رسانه‌های غربی در رابطه با رویدادهای بحیره سرخ

رسانه‌های غربی، عمدتاً امریکائی و انگلیس، با نسبت دادن عملیات مقاومت یمنی‌ها به ایران، تلاش کرده اند تهران را مسؤول ناآرامی‌های جاری در بحیره سرخ جلوه دهند. به دنبال اقدامات تلافی‌جویانه جنبش مقاومت انصارالله علیه کشتی‌هایی که مستقیماً به اسرائیل مربوط هستند، روایت‌های رسانه‌های غربی انگیزه‌های واقعی در پس حملات را منحرف ساخته اند.

در عوض، آن‌ها به طور مکرر و نادرست ادعا کرده اند که تهران برای تضعیف تجارت جهانی به صنعا تسلیحات می‌دهد.

مقامات یمنی با رد چنین ادعاهای غیرمستند، همواره تأکید کرده اند که این عملیات‌ها پاسخی مستقیم به جنایات جنگی اسرائیل و نسل‌کشی جاری در غزه است که از جانب ارتش امریکا حمایت می‌شود. کانال‌های دیپلماتیک ایران نیز به نوبه خود اعلام کرده اند که گروه‌های مقاومت مانند انصارالله به طور مستقل عمل می‌کنند و تحت فرمان تهران نیستند. به علاوه، خودمختاری این گروه‌های مقاومت از تظاهرات گسترده‌ای که در صنعا، پایتخت یمن، (و دیگر شهرها) برگزار می‌شود مشهود است. این راهپیمائی‌های اعتراضی تجاوزات اسرائیل را بشدت محکوم می‌کنند و با تلاش‌های ارتش یمن علیه کشتی‌های مرتبط با اسرائیل ابراز همبستگی می‌کنند. صدای توده مردم یمن صحت جنبش مقاومت یمن را تأیید می‌کند و به وضوح هر ادعائی مبنی هم‌ردیف خواندن این جنبش با تهران را تکذیب می‌کند.

دورونی رسانه‌های غربی در ارتباط با امریکای جنوبی

در ماه جولای گذشته وزرای دفاع ایران و بولیوی یادداشت تفاهمی را با هدف تقویت همکاری در مبارزه با قاچاق مواد مخدر و تروریسم در مرزهای بولیوی امضاء کردند. اما، برخی از رسانه‌های غربی، گوئی به نوبت، ترجیح دادند این

توافق را به عنوان یک «تهدید» برای ارجنتاین، همسایه بولیوی، جلوه دهند و در نتیجه باعث ایجاد فضای ترس و سوءظن شوند.

از آنجا که بولیوی دارای مرزهای قابل نفوذ است و محافظت ضعیفی در مقابل قاچاقچیان اسلحه و مواد مخدر دارد، بولیوی خود را در وضعیتی نامطمئن می‌بیند. اما، یک راهحل بالقوه در مشارکت ستراتیژیک با تهران برای تقویت مرزها و بهبود وضعیت داخلی در این کشور چند قومیتی نهفته است. بولیوی با ارتقاء همکاری دفاعی خود با ایران می‌تواند امنیت ملی خود را تا حد زیادی افزایش دهد. این همکاری بولیوی را با پشتیبانی ارزشمند در برابر تهدیدات مداوم بهبود می‌بخشد و به آن منابع و تخصص لازم برای دفاع مؤثر از شهروندان و مرزهایش می‌دهد. ذکر این نکته ضروری است که این همکاری بین دو کشور مغایر منافع هیچ کشور ثالثی نیست و منحصراً با هدف تقویت صلح در امریکای جنوبی است. صرف‌نظر از منطقه‌ای که تهران در آن به دنبال گسترش ابتکارات سیاست خارجی مسالمت‌آمیز خود است، پلاتفرم‌های رسانه‌های غربی به طور مداوم خطی احساسی را اتخاذ می‌کنند و به روایت‌های ایران هراسانه و درگیری دامن می‌زنند و ایران را به عنوان یک تهدید جهانی قریب‌الوقوع معرفی می‌کنند. این تمایل به ویژه در غرب آسیا مشهود است که از نگاه رسانه‌های غربی مدت‌هاست تحت سلطه ایران بوده است.

تحلیل فریبکاری و «درستکاری» رسانه‌های غربی

رسانه‌های غربی با انتشار گسترده و مستمر اخبار گمراه کننده و جعلی تلاش می‌کنند سیاست خارجی ایران را بدنام کنند. با این حال، آنان به نحوی توانستند چشمان خود را بر معاملات تسلیحاتی متعددی که ایالات متحده و حضور نظامی آن در سراسر جهان منعقد می‌نماید، ببندند، معاملاتی که منجر به تشدید قابل توجه تشنج‌ها، به ویژه در غرب آسیا شده است. ایالات متحده حدود ۷۵۰ پایگاه نظامی در حداقل ۸۰ کشور جهان دارد، اگرچه آن‌طور که شبکه الجزیره اشاره می‌کند، تعداد واقعی ممکن است حتی بیشتر باشد، زیرا پنتاگون اطلاعات کاملی را منتشر نمی‌کند. نشریه شیکاگو پالیسی ریویو، اشاره می‌کند که پیمانکاران دفاعی امریکا از جمله بوئینگ، لاکهید مارتین، نورتروپ گرومن و ریتیان سودهای کلانی از فروش تسلیحات به دست می‌آورند که غالباً درگیری‌ها و نقض حقوق بشر را در سراسر جهان تشدید می‌کند. این شرکت‌ها روی هم ۴۰ درصد کل صادرات تسلیحات جهان را تشکیل می‌دهند.

علی‌رغم بحران انسانی جاری، نظیر وضعیت در نوار غزه، ایالات متحده همچنان به حمایت از اسرائیل با محموله‌های تسلیحاتی گسترده ادامه می‌دهد و درخواست‌های بین‌المللی برای آتش‌بس را نادیده می‌گیرد. تنها در دسامبر گذشته، پرزیدنت بایدن دو قرارداد عمده تسلیحاتی را با ارزش مجموعاً صدها میلیون دالر تصویب کرد که سؤالاتی را در مورد ذی‌نفعان و پی‌آمدهای اخلاقی چنین معاملاتی به وجود آورد.

متأسفانه، رسانه‌های غربی تقریباً تمام اصول حرفه‌ای و اخلاقی روزنامه‌نگاری را هنگام پوشش رویدادها در کشورهای که از سوی امریکا و ناتو به عنوان دشمن تلقی می‌شوند، کنار گذاشتند و اغلب روایت‌های ناشی از چنین نگاهی به حدی افراطی هستند که برخی از روزنامه‌نگاران غربی آن‌ها را به عنوان داستان ساختگی محکوم می‌کنند. به یاد آورید که رسانه‌های «جهان دمکراتیک» چگونه با «وحشت» مدعی استفاده بشمار اسد از سلاح‌های کیمیائی و «تجاوز جنسی» در سوریه شدند! گزارش‌هایی از این قبیل، دارای بار احساسی هستند و معمولاً از سوی سازمان‌های اطلاعاتی تهیه می‌شوند و برای برانگیختن خشم بین‌المللی در راستای «منافع ستراتیژیک» غرب در رسانه‌ها منتشر می‌شوند. در واقع، این گزارش‌ها هستند که محرک‌های واقعی جنگ در بسیاری از نقاط جهان هستند.

علاوه بر رسانه‌های معمول حامی جنگ و تحریم‌های غرب مانند شبکه خبری فاکس و سی ان ان، امروز حتی نشریه گاردین انگلیس و شبکه خبری کانال ۴ نیز مستقل عمل نمی‌کنند و خط خود را متناسب با منافع مجتمع صنعتی - نظامی غرب تنظیم می‌کنند. در سال‌های اخیر، یوتیوب، یکی از بزرگترین پلتفرم‌های اشتراک گذاری ویدیویی برخط، به بستری برای انتشار نفرت، تروریسم سایبری و اطلاعات نادرست تبدیل شده است. یوتیوب، علی‌رغم ادعای خود مبنی بر حمایت از ستندردهای بالا در جامعه، نتوانسته است در مقابل کانال‌هایی که علیه کشورهای جنوب جهانی که به طور فزاینده‌ای در برابر سیاست‌های منفعت‌طلبانه غرب موضع می‌گیرند و تبلیغات ناپسند پخش می‌کنند، اقدامی انجام دهد. در حالی‌که رسانه‌های غربی بر خبیث جلوه دادن سیاست‌های خارجی جنوب جهانی تمرکز می‌کنند، آنان نظامی‌گری تهاجمی و اشینگتن و فروش سودآور تسلیحات را نادیده می‌گیرند. بررسی دقیق انگیزه‌های پشت این ستندردهای دوگانه و پاسخگویی به کسانی که از جنگ و بی‌ثباتی «دایمی» در صحنه جهانی سود می‌برند، ضروری است. سازمان‌های بین‌المللی مربوطه، در رأس آن‌ها سازمان ملل متحد، دیوان بین‌المللی دادگستری و تعدادی دیگر به همین دلیل به وجود آمده‌اند. به قول معروف، کاش اراده‌ای برای شکستن و مهار غرب متجاوز و هدایت روابط بین‌الملل در جهت مسالمت‌آمیز به نفع همه کشورهای، نه فقط غرب، وجود می‌داشت.

برگرفته از: نیو ایسترن آوتلوک

منتشر شده در تاریخ: ۲۵ مارچ ۲۰۲۴